

ת"פ (נתניה) 53002-12-22 - מדינת ישראל נ' גרי סדצקי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 53002-12-22 מדינת ישראל נ' סדצקי
ת"פ 27735-12-22; ת"פ 5548-05-23; ת"פ
38813-08-24

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נ ג ד

הנאשם: גרי סדצקי

בשם המאשימה:

בשם הנאשם: עו"ד דמיטרי ברנשטיין - הסנגוריה הציבורית

גזר דין

בהכרעת דין מנומקת מיום 8.6.25 הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות ב-14 מתוך 15 עבירות גניבה שיוחסו לו, וזוכה מחמת הספק (הקל שבקלים) מעבירה נוספת. בתמצית, עניינו בארבעה כתבי אישום שהדיון בהם אוחד, כשכמעט בכל המקרים מדובר בגניבת בשמים מסניפים שונים של רשת "סופרפארם" ורשת "BE" (להלן בהתאמה: סופרפארם ו-BE).

כתבי האישום

1. ת"פ 53002-12-12

אישום מס' 1 - ביום 11.10.22 בשעה 10:50 לערך הגיע הנאשם למרכול "מגה" ברחוב שטמפפר 14 נתניה, כשהוא מצויד בשקית צהובה לשימוש רב פעמי. הוא ניגש למקורר הבשר, ונטל מתוכו 15 יחידות של בשר קפוא וארוז בשווי 470.40 ₪. בהמשך הכניס את הבשר לשקית ויצא מהמקום מבלי לשלם. מיד ובסמוך נתפס הנאשם בידי מנהלת המרכול. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

אישום מס' 2

(-) ביום 21.4.22 בשעה 9:52 לערך נכנס הנאשם לסניף סופרפארם בקניון נעימי בנתניה (להלן: סופרפארם בקניון נעימי), נטל 4 בשמים בשווי כולל 1,576 ₪, הסיר מהם את הזמזמים, הכניסם לתיק שנשא, ויצא מהחנות מבלי לשלם.

(-) ביום 13.5.22 בשעה 11:22 לערך נכנס הנאשם לסופרפארם בקניון נעימי, נטל 2 בשמים בשווי כולל 998 ₪, הסיר מהם את הזמזמים, הכניסם לשקית שנשא, ויצא מהחנות מבלי לשלם.

(-) ביום 8.8.22 בשעה 19:30 לערך נכנס הנאשם לסופרפארם בקניון נעימי, נטל 3 בשמים בשווי כולל 1,587 ₪, הכניסם לתיק שנשא עמו, ויצא בריצה מהחנות מבלי לשלם.

(-) ביום 22.8.22 בשעה 21:28 לערך נכנס הנאשם לסופרפארם בקניון נעימי, נטל 4 בשמים בשווי כולל 1,946 ₪, הכניסם לתיק שנשא עמו, ויצא מהחנות מבלי לשלם.

בגין אישום זה הורשע הנאשם ב-4 עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

אישום מס' 3 - ביום 27.3.22 בשעה 13:00 לערך נכנס הנאשם לסניף BE ברחוב טום לנטוס 10 נתניה, נטל 6 בשמים בשווי כולל 1,955 ₪, הכניסם לתיק שנשא עמו, ויצא בריצה מהחנות מבלי לשלם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

אישום מס' 4 - ביום 24.4.22 בשעה 12:28 לערך נכנס הנאשם לסניף BEבסינמה סיטי בנתניה, נטל 2 בשמים בשווי כולל 798 ₪, הכניסם לתיק שנשא עמו, ויצא מהחנות מבלי לשלם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

אישום מס' 5

(-) ביום 17.4.22 בשעה 10:00 לערך נכנס הנשם לסניף BE ברחוב בן גוריון 19 הרצליה (להלן: BE בהרצליה), נטל 7 בשמים בשווי כולל 2,409 ₪, הכניסם לתיק שנשא עמו, ויצא מהחנות מבלי לשלם.

(-) ביום 27.4.22 בשעה 14:42 לערך נכנס הנאשם ל-BE בהרצליה, נטל 5 בשמים בשווי כולל 1,675 ₪, ויצא מהחנות מבלי לשלם.

(-) ביום 29.4.22 בשעה 12:37 לערך נכנס הנאשם ל-BE בהרצליה, נטל 9 בשמים בשווי כולל 3,501 ₪, ויצא מהחנות מבלי לשלם.

בגין אישום זה הורשע הנאשם ב-3 עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

2. ת"פ 27735-12-22 - ביום 27.4.22 בשעה 8:23 לערך נכנס הנאשם לסניף סופרפארם בקניון השרון בנתניה (להלן: סופרפארם בקניון השרון), נטל בשמים בשווי כולל 2,865 ₪, והכניסם לתיק שהיה על גופו. הנאשם ניגש למחלקת התינוקות, שם הכניס את הבשמים לכיסי המעיל שלבש, ועזב את החנות מבלי שעבר בקו הקופות ומבלי ששילם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

3. ת"פ 5548-05-23 - ביום 16.3.22 בשעה 8:11 לערך נכנס הנאשם לסופרפארם בקניון השרון, ניגש למדף הבשמים, נטל 3 בשמים של חברת "שנל" בשווי 640 ₪ לכל בושם, ויצא מהמקום. הנאשם זוכה מאישום זה מחמת הספק.

4. ת"פ 38813-08-24

אישום מס' 1 - ביום 24.10.23 בשעה 20:39 לערך נכנס הנאשם לסופרפארם ברחוב אגם כינרת נתניה (להלן: סופרפארם אגמים), בעודו מצויד בתיק בצבע שחור. הנאשם ניגש למדף הבשמים, נטל 8 בשמים בשווי כולל 7,237 ₪, הכניסם לתיק, ועזב מבלי לשלם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

אישום מס' 2 - ביום 22.10.23 בשעה 15:37 לערך נכנס הנאשם לסופרפארם אגמים, בעודו מצויד בשקית בצבע שחור. הוא ניגש למדף הבשמים, נטל 3 בשמים בשווי כולל 3,610 ₪, הכניסם לשקית, ועזב את החנות מבלי לשלם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

אישום מס' 3 - ביום 1.10.23 בשעה 17:29 לערך הגיע הנאשם לסופרפארם בקניון נעימי, בעודו מצויד בילקוט בצבע שחור. הוא ניגש למדף הבשמים, נטל 3 בשמים בשווי כולל 1,457 ₪, הכניסם לילקוט, ועזב את המקום מבלי לשלם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

טיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה סקר בקצרה את מעשי העבירה בהם הורשע הנאשם. לטענתו, הלה פעל באופן מתוחכם ושיטתי - לא כמי שביצע את מעשיו באופן רגעי וספונטאני, אלא כמי שמלכתחילה הגיע לחנויות על מנת לגנוב, ידע לאן לפנות ואילו פריטים לבחור, מילא את כליו בבשמים ועזב במהירות. הנאשם פגע שוב ושוב בזכות הקניין של קורבנותיו, בתחושת הביטחון שלהם ושל עובדיהם, ובזכות לניהול מסחר תקין. לטענת ב"כ המאשימה, עבירת גניבה יחידה איננה מצויה, כשלעצמה, ברף חומרה גבוה במדרג עבירות הרכוש. אלא שענייננו בעבריון סדרתי שביצע סדרה ארוכה של עבירות מתוכננות במהלך תקופה ממושכת. מעשיו מלמדים על מסוכנותו הרבה לחברה בכללותה. ב"כ המאשימה הגיש מספר פסקי דין, וביקש לקבוע מתחם עונש כולל לעבירות שביצע הנאשם, בין 8-24 חודשי מאסר בפועל.

הוגשו גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (עת/1); גזר דינו מיום 9.2.23 ב-16 עבירות גניבה, במסגרתו נדון למאסר בפועל בן 4 חודשים ומאסר על-תנאי בן 4 חודשים, חב הפעלה בענייננו (עת/2); ופלט כליאות (עת/3). ניתן ללמוד כי הנאשם רצידיוויסט ששב לסורו חודשים אחדים לאחר ששוחרר ממאסרו, זאת חרף התחייבותו בדבריו לעונש בהרשעתו הקודמת. ב"כ המאשימה הפנה להרשעתו הראשונה של הנאשם בעבירות אלימות, והשווה להתנהגותו של הנאשם במהלך הדיונים בבית המשפט - כלפי המתורגמנית, באי כוחו שנאלצו להתחלף ועוד. הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו. הרשעתו הקודמת והעונש שהוטל עליו לא הרתיעוהו, וכך אף עונש המאסר על-תנאי. הנאשם לא גילה אמפתיה כלשהי לקורבנותיו, איננו רואה פגם בהתנהגותו, ומאשים את כולם בביצוע עוולות כלפיו. ב"כ המאשימה הדגיש את האופן בו בחר הנאשם לנהל את משפטו, כשכפר אפילו בזיהויו לאחר שנתפס בכף. בהקשר זה הפנה אף לאופן בו ניהל הנאשם את משפטו הקודם, תוך דחיות מרובות והחלפת סנגורים בניסיון לדחות את הקץ, זאת חרף ניסיונות חוזרים להקל עימו במטרה לשקמו. גם כאן הובילה התנהלותו של הנאשם להתמשכות בלתי סבירה של ההליך, דחיות מרובות, גם של דיוני הוכחות, תוך השחתת זמנם של המעורבים כולם, לרבות עדים שהתייצבו פעם אחר פעם בבית המשפט.

סופו של טיעון ביקש ב"כ המאשימה מבית המשפט להגן על החברה מפני הנאשם, ולגזור עליו 16 חודשי מאסר בפועל, להפעיל מאסר על-תנאי בן 4 חודשים במצטבר, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי לסופרפארם ול-BE. הנאשם מנע מבא כוחו מלטעון לעונש, ובחר שלא לומר דבר בעצמו.

דין

6. בטרם נעבור להליך גזירת הדין, נבחן ממעוף הציפור וברצף כרונולוגי את סדרת מעשי העבירה שבביצועם הורשע הנאשם:

- 27.3.22 - BE ברחוב טום לנטוס 10 נתניה, 6 בשמים בשווי כולל 1,955 ₪.
- 17.4.22 - BE בהרצליה, 7 בשמים בשווי כולל 2,409 ₪.
- 21.4.22 - סופרפארם בקניון נעימי, 4 בשמים בשווי כולל 1,576 ₪.
- 24.4.22 - BE בסנימה סיטי בנתניה, 2 בשמים בשווי כולל 798 ₪.
- 27.4.22 בשעה 8:23 לערך - סופרפארם בקניון השרון, בשמים בשווי כולל 2,865 ₪.
- 27.4.22 בשעה 14:42 לערך - BE בהרצליה, 5 בשמים בשווי כולל 1,675 ₪.
- 29.4.22 - BE בהרצליה, 9 בשמים בשווי כולל 3,501 ₪.
- 13.5.22 - סופרפארם בקניון נעימי, 2 בשמים בשווי כולל 998 ₪.
- 8.8.22 - סופרפארם בקניון נעימי, 3 בשמים בשווי כולל 1,587 ₪.
- 22.8.22 - סופרפארם בקניון נעימי, 4 בשמים בשווי כולל 1,946 ₪.
- 11.10.22 - מרכול "מגה" בנתניה, 15 יחידות של בשר קפוא וארוז בשווי 470.40 ₪.
- 1.10.23 - סופרפארם בקניון נעימי, 3 בשמים בשווי כולל 1,457 ₪.
- 22.10.23 - סופרפארם אגמים, 3 בשמים בשווי כולל 3,610 ₪.
- 24.10.23 - סופרפארם אגמים, 8 בשמים בשווי כולל 7,237 ₪.

מתחם העונש הראוי

7. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש כולל לעבירות כולן. כך נכון להורות. אמנם, הנאשם פעל במועדים שונים שהתפרשו על פני כשנה ומחצה, כלפי קורבנות שונים, אלא שקו מקשר מובהק מחבר בין העבירות - דימיון רב באופן הביצוע: ללא שותפים; תוך תכנון מוקדם והצטיידות מראש בתיק/שקית רב פעמית/מעיל להסתרת הרכוש הגנוב; גניבה מסניפים גדולים של רשתות ולא מחנויות פרטיות, באופן המאפשר לחמוק ביתר קלות מעיני העובדים; חזרה לאותם מקומות מוכרים; כניסה למטרת גניבה, ויציאה מהמקום מייד לאחר מכן, בד"כ בחלוף פרקי זמן קצרים; הנאשם נהג לעשות דרכו במישרין למדפי הבשמים, אליהם שב פעם אחר פעם, וביצע את מעשי הגניבה לאחר שבחן שאיש אינו

צופה בו (למעט מצלמות האבטחה, אליהן כנראה לא נתן דעתו); הנאשם נטל בשמים יקרים בשווי מאות שקלים כל אחד, ולעתים יקרים במיוחד בשווי כאלף ₪ לכל בושם. נתונים אלו, מהם התרשמתי במהלך ניהול ההוכחות, בעיקר מצפייה בסרטוני האבטחה הרבים, מלמדים על האופן המקצועי בו פעל הנאשם, שהפך את הגניבה מחנויות פארם לעיסוק של ממש - אומנות, משלח יד - תרתי משמע.

8. במעשיו פגע הנאשם לא רק בזכות הקניין של קורבנותיו, אלא אף בשלוות נפשם וביכולתם לנהל מסחר תקין. מעדויות שנשמעו במהלך המשפט (מקב"טים ועובדים) למדתי על האופן בו נאלצו העסקים להתמודד עם מעשי הגניבה החוזרים שביצע הנאשם, והמשאבים שהשקיעו בכך. מצפייה בסרטוני מצלמות האבטחה התרשמתי מסיטואציות בהן עובדות הבחינו בנעשה, ומיהרו לדלוק אחר הנאשם. פעמיים נתפס בכף. מצבים אלו, של עימות ישיר עם הנאשם, היוו פוטנציאל להתלקחות אירוע אלים, סיכון שהתעצם ביחס ישיר לריבוי מעשי הגניבה.

9. במהלך ביצוע העבירות הוזר הנאשם פעמיים, באירועים בהם נלכד, עוכב, נחקר ושוחרר. כך ביום 27.4.22, וכך כמחצית השנה מאוחר יותר, ביום 11.10.22. למרבה הצער, שב לסורו. אין המדובר "סתם" בחזרה לפעילות, כי אם בנחישות יוצאת דופן של הנאשם, המלמדת על מידת דבקותו במטרה. ביום 27.4.22, לאחר שנתפס "על חם" בעודו גונב בשמים מחנות אחת (סופרפארם בקניון השרון בנתניה), ולאחר שנחקר בתחנת המשטרה ושוחרר (ת/30), מיהר הנאשם בשעות הצהריים לסור לחנות אחרת (BE בהרצליה), שם "השלים את משימתו שהופרעה בשעות הבוקר", וגנב 5 בשמים. עזות המצח של הנאשם - כמעט בלתי נתפסת.

מסקנה ישירה: אין הרתעה. הנאשם סבר (למרבה הצער, בצדק), כי יוכל להמשיך במעשיו באין מפריע, בעוד משטרת ישראל הסתפקה במעין טפיחה קלה על ידו (חקירה ושחרור מיד לאחריה), באופן שגרם לו להניח כי מאומה לא קרה. התנהלות המשטרה מלמדת על חוסר אונים מול עבריו נחוש. לא יעלה על הדעת. יידע הנאשם, ויידעו הכל. יש דין במדינת ישראל, והדין נאכף. מי שראוי להקלה - יזכה בה, אך מי שמוצא לו פרנסה בעולם הפשע, על חשבון הציבור, ימצא עצמו נענש - ובחומרה.

10. השיקולים עליהם עמדתי ממחישים את הפער בין גניבה ספורדית ולא מתוככמת, shop lifting, המצדיקה בד"כ קביעת מתחם עונש לעבירה יחידה, שתחתיתו במאסר צופה פני עתיד וחלקו העליון ב-6 עד 8 חודשי מאסר בפועל, לבין התנהלותו העבריינית המתוכננת והחוזרת של הנאשם.

11. ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין, מהם ביקש ללמוד את מדיניות הענישה. ההגנה לא טענה לעונש, בהתנהלות שרובצת לפתחו של הנאשם בלבד, אשר מנע מבא כוחו מלטעון. על מנת להתרשם באופן יסודי מתמונת הענישה הנוהגת, בחנתי ביוזמתי עשרות רבות של פסקי דין. להלן מדגם מייצג ורלוונטי ככל הניתן, בכפוף לשינויים המתאימים לענייננו.

רע"פ 2682/24 דיאנה שיטריט נ' מדינת ישראל (31.3.24). הוגש בידי ב"כ המאשימה. המבקשת הורשעה בהתאם להודאתה בכתב האישום העיקרי בביצוע עבירות החזקת נכס החשוד כגנוב וגניבה בצוותא ב-9 אירועים במהלך כחמישה חודשים, במסגרתם גנבה מוצרי קוסמטיקה ובישום מרשתות פארם בשווי כולל המגיע לכדי עשרות אלפי שקלים. כן הורשעה בארבעה כתבי אישום שצורפו לבקשתה, בביצוע 5 עבירות נוספות של גניבה בצוותא מרשתות שיווק. היא שולבה בהליך בבית המשפט הקהילתי והתמידה בו לאורך זמן, עד שנעצרה בגין חשד לביצוע עבירות דומות. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש הכולל בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקשת 6 חודשי מאסר בפועל, עליהם הפעיל במצטבר מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, כך שזו נדונה לשנת מאסר בפועל, מאסר על-תנאי והתחייבות. ערעורה של המבקשת לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתה לרשות ערעור.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 13095-08-24 תורז'מן נ' מדינת ישראל (31.10.24, לא פורסם). המערער נדון בהתאם להודאתו ב-6 כתבי אישום ב-11 עבירות גניבה בצוותא, עבירה של קשירת קשר לעוון ועבירת איומים. בתמצית: פעמיים גניבת מוצרי מזון ממרכול בשווי מאות שקלים בודדים בכל אירוע; פעמיים גניבת מצעים בשווי כ-5,000 ₪ באירוע אחד וכ-3,500 ₪ באירוע שני; גניבת 8 בקבוקי משקה חריף ממרכול בשווי כולל כ-900 ₪; עבירת איומים בהודעות קוליות; גניבת מוצרי פארם, מזון וביגוד ב-7 אירועים בשווי כולל כ-27,000 ₪. קשירת קשר בין 5 שותפים לגנוב מסניפים של רשתות מזון, אופנה, חשמל, פארם וכיוצ"ב - 55 אישומים בשווי כולל כ-300,000 ₪, מתוכם הורשע המערער ב-7 אישומים שפורטו לעיל. מתחם העונש הכולל בעבירות הרכוש נקבע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל (בעבירת האיומים בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל). בית המשפט התחשב בהודאתו של המערער, בשיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, בהיעדרן של הרשעות קודמות, ובצד זאת בכך שחלק מהעבירות בוצעו בעודו מנהל הליך בבית המשפט. המערער נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס בסך 3,000 ₪. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 34977-10-19 אילן איטה נ' מדינת ישראל (18.12.19, לא פורסם). המערער הורשע בהתאם להודאתו ב-7 כתבי אישום בביצוע 24 עבירות גניבה, 2 עבירות ניסיון גניבה, תקיפה סתם, 2 עבירות הסגת גבול, גניבה בצוותא, 2 עבירות קשירת קשר לעוון. כמעט בכל המקרים דובר בגניבה מחנויות, בסכומים שבין מאות שקלים לבין אלפי שקלים בודדים, ובשניים מהאירועים גניבה בשווי כ-20,000 ₪ ו-40,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מהאירועים, ובסופו של יום גזר על המערער 28 חודשי מאסר בפועל, עליהם הפעיל מאסר על-תנאי בן 10 חודשים, מחציתו במצטבר, כך שהמערער נדון ל-33 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצויים בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים שרכשו לא הוחזר. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 20854-02-19 משה לוי נ' מדינת ישראל (28.3.19). המערער הורשע בהתאם להודאתו ב-4 כתבי אישום ותיק פל"א ב-5 עבירות גניבה, קבלת דבר במרמה, ניסיון תקיפה הגורמת חבלה של ממש והחזקת סכין. הוא גנב מוצרים ממרכול, בעיקר מזון לתינוקות בשווי כולל

כ-8,300 ₪; נסע פעמיים במונית מבלי לשלם את עלויות הנסיעה בשווי כולל 220 ₪; גנב מוצרים מחנות נוחות בשווי כ-200 ₪. מתחם העונש בגין עבירות הרכוש נקבע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, ומתחם דומה בגין האישום בעבירות האלימות. המערער נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל, עליהם הופעל מאסר על-תנאי בן 3 חודשים, מתוכו שניים במצטבר. סה"כ נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, קנס ופיצויים למתלוננים. הערעור נדחה.

עפ"ג 17016-02-14 (מחוזי מרכז-לוד) אבוקסיס נ' מדינת ישראל (6.4.14). המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באירוע יחיד של גניבת שמונה בקבוקי בושם בשווי כולל כ-5,000 ₪. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 4 חודשי מאסר בפועל, עליהם הפעיל 3 מאסרים על-תנאי, בני 5 חודשים, 6 חודשים ו-12 חודשים, במצטבר ובחופף, כך שסך הכל נדון המערער למאסר בפועל בן 18 חודשים ומאסרים על-תנאי. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 28112-06-12 סוקולובסקי נ' מדינת ישראל (14.10.12). המערער הורשע בהתאם להודאתו באירוע יחיד של גניבת שני בקבוקי בושם מחנות סופרפארם. הוא נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, עליהם הופעל באופן מצטבר מאסר על-תנאי בן 3 חודשים, ומאסר על-תנאי. ערעורו נדחה.

ת"פ (רחובות) 52121-12-17 מדינת ישראל נ' חזיזה ואח' (גז"ד לנאשם 3 משה לביא מיום 1.5.19). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע קשירת קשר לעוון, 17 עבירות גניבה ו-2 עבירות ניסיון גניבה. הנאשם ואחרים גנבו מחנויות מוצרים בשווי עד אלפי שקלים בודדים באירוע. כן הורשע בשני כתבי אישום שצורפו לבקשתו, אף הם בעבירות גניבה דומות. לכתב האישום המוביל נקבע מתחם עונש כולל בין 6-36 חודשי מאסר בפועל, ולכתבי האישום המצורפים בין מאסר על-תנאי ל-6 חודשי מאסר כל אחד. הנאשם נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, קנס ופיצויים.

12. בהמשך לסקירת הפסיקה, דומה שמתחם העונש לו עתרה המאשימה (8-24 חודשי מאסר בפועל) מקל אמנם, אך עשוי להתיישב עם מדיניות הענישה. בצד זאת, כידוע, הענישה הנוהגת איננה חזות הכל. בקביעת מתחם העונש בית המשפט מתווה נורמות, אשר אמורות להוות, בין השאר, משום תמרור אזהרה לנאשם ושכמותו. ראו ע"פ 1548/18 תום נתנאל גיא נ' מדינת ישראל (28.11.18), פסקה 19). עוד בהקשר זה ומהעת האחרונה ממש, ראו ע"פ 1663/24 עיסא עליאן נ' מדינת ישראל (12.6.25), להלן: עניין עליאן).

כפי שנוכחנו לדעת, הנאשם ביצע את מעשי העבירה בקלות ובמהירות, כשלמן כניסתו לחנויות ועד יציאתו מהן, חלפו דקות אחדות, ולמעט שניים מהאירועים בהם נתפס בכף, בכל האחרים דרכו צלחה. בהינתן מצלמות האבטחה הרבות הפרושות בבתי העסק, החקירה לא הייתה מורכבת יתר על המידה. חרף האמור, היא דרשה משאבים לא מבוטלים, ותעיד על כך כמות המוצגים המתעדים את

פעולות החקירה, ומצעד העדים שהתייצבו בבית המשפט. ניהול המשפט דרש אף הוא משאבים יקרים לאין ערוך מהיקף הגניבות. אף נתונים אלו רלוונטיים בעת קביעת מתחם העונש, כחלק מהנזק הכלכלי שהסב הנאשם במעשיו, וראו סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין.

בהינתן השיקולים עליהם עמדתי, הרי שמתחם העונש לו עתרה המאשימה, מקל עם הנאשם באופן בלתי מידתי וללא הצדקה. מדיניות הענישה - כבודה במקומה, אך על בית המשפט לומר את דברו. התנהגותו העבריינית החוזרת של הנאשם ראויה ליחס מחמיר ובלתי מתפשר, ולענישה הולמת הכוללת בחובה מאסר ממש לתקופה לא מבוטלת. משכך, אני קובע את מתחם העונש הכולל בגין מעשיו של הנאשם בין שנת מאסר בפועל לבין שלוש שנות מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים לנאשם

13. כאמור, ההגנה לא טענה לעונש, והותירה את הבמה לב"כ המאשימה. אשוב ואזכיר כי אין לזקוף זאת לחובתו של ב"כ הנאשם, עו"ד ברנשטיין, שעשה כל שניתן כדי לסייע לנאשם, אלא שהאחרון, משיקוליו, מנע זאת ממנו - הן במהלך המשפט והן בשלב הטיעונים לעונש. ראו הכרעת הדין - פסקאות 2 ו-8.

מכאן, בית המשפט נאלץ לדלות את נתוניו של הנאשם מהמסמכים שהגישה המאשימה (גיליון הרישום הפלילי, גזר הדין בהרשעתו האחרונה ופלט המאסרים - עת/3-1), ומדברים שעלו במהלך ניהול המשפט. הנאשם בן 50, נשוי ואב לשתיים. כעולה מדבריו לפניי במהלך הדיונים, אחת מבנותיו נפטרה לאחרונה (ביום 31.8.24, ראו פרוטוקול מיום 4.11.24).

14. לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות. ביום 3.6.12 נדון למאסר על-תנאי והתחייבות בגין עבירות אלימות - תקיפה בנסיבות מחמירות והיזק לרכוש במזיד. ביום 9.2.23 נדון למאסר בפועל בן 4 חודשים ומאסר על-תנאי בן 4 חודשים, חב הפעלה בענייניו, בגין ארבעה כתבי אישום המחזיקים אישומים ב-16 עבירות גניבה ואישום בעבירת תקיפה סתם (להלן: גזר הדין האחרון). סדרת עבירות גניבה שביצע הנאשם - דומה מאוד לענייניו. כך, בתיק המוביל הורשע ב-12 עבירות של גניבת בשמים מסניף סופרפארם בקניון ארנה בהרצליה - במהלך תקופה בת כחמישה חודשים גנב הנאשם 32 בשמים וסכין גילוח בשווי מצטבר של קרוב ל-12,000 ₪. בכתב האישום הראשון שצורף הורשע הנאשם בשני אירועי גניבת משקפיים מחנות בסכום מצטבר של כ-2,900 ₪. בכתב האישום השני שצורף הורשע הנאשם בגניבת שני בשמים ותקיפה של קצין הביטחון שתפס אותו בכף - הנאשם דחף אותו והיכה בפניו. בכתב האישום השלישי שצורף הורשע הנאשם בגניבת 5 בשמים בשווי כולל כ-2,000 ₪.

15. מסקירת תסקירי המבחן בגזר הדין האחרון נמצא כי הנאשם עלה לישראל לפני שנים רבות, אם כי איננו דובר עברית עד היום. הליך קליטתו בארץ היה מלווה בקשיי הסתגלות ממושכים. כתב האישום

המוביל בתיק הקודם הוגש בחודש יולי 2019, ואילו גזר הדין ניתן בחלוף כשלוש שנים ומחצה, בחודש פברואר 2023. תסקיר ראשון הוגש בחודש ספטמבר 2020. השוואה לענייננו אנו מגלה, כי מרבית העבירות שעליהן נותן הנאשם עתה את הדין, 11 אירועים בשנת 2022 - מחודש מרץ עד חודש אוקטובר, בוצעו במהלך ניהול משפטו הקודם, לאחר שהודה במיוחס לו, ולאחר שהחל להיפגש עם שירות המבחן. משמע - הנאשם היתל במכוון במערכת אכיפת החוק. בידו האחת - ניהל את משפטו בבית משפט השלום בתל אביב, שם הודה בעבירות שביצע מוקדם יותר, הופנה לבקשתו לשירות המבחן, וביקש התחשבות והכרה בנסיבותיו. בידו האחרת - המשיך בדרכו העבריינית, פעם אחר פעם, באותה השיטה ממש, באופן אינטנסיבי וסדרתי.

16. בישיבת הטיעונים לעונש בהרשעתו הקודמת, פנה הנאשם בדברו האחרון לבית המשפט, ביקש להסתפק בענישה צופה פני עתיד, והודיע כך: "אני מבטיח לא לחזור על העבירות האלה". אכן - הבטחה משכנעת. בית המשפט הלך לקראת הנאשם, שוב ושוב, בהפניות חוזרות לממונה על עבודות שירות, אך הלה "לא הואיל ולא טרח לנצל". סופו של דבר נדון, כאמור, למאסר ממש, אם כי לתקופה קצרה בת ארבעה חודשים, ממנה שוחרר בשחרור מוקדם בחלוף כחודשיים - ביום 16.7.23.

ניתן היה לסבור שעתה, לאחר שטעם הנאשם מטעמו המר של בית האסורים, וצפוי להפעלת מאסר על-תנאי ככל שיעבור על החוק פעם נוספת - הוא ימנע מלחזור על מעשיו. המציאות מגלה אחרת. חלפו פחות משלושה חודשים, והנאשם שב לעיסוקו מימים ימימה. בחודש אוקטובר 2023 שב וגנב מבתי עסק - בשלוש הזדמנויות שונות, באותה שיטת פעולה ממש. בכך גילה הנאשם כי דבר לא מרתיעו - לא משטרת ישראל, לא בית המשפט, לא ענישה מוחשית ולא ענישה פוטנציאלית. במצב דברים זה אין מנוס מהענשתו באופן שלא רק יהלום את חומרת מעשיו, אלא אף ירחיקו מהחברה לתקופה ממושכת, באופן שיפחית את הסיכון הנשקף ממנו, ויצמצם מהנזק שהוא מסב.

הערות בטרם סיום

17. החלטתו של הנאשם לכפור במיוחס לו ולנהל את משפטו, לא רובצת לחובתו כמובן, ולא תביא להחמרה בעונשו. מנגד, ודאי שלא יוכל לזכות בהקלה הניתנת למי שמקבל אחריות על מעשיו, מכה על חטא, וכפועל יוצא מכך, חוסך מזמנם של בית המשפט, של המאשימה ושל עדיה.

18. עוד בהקשר זה: עצם ניהול המשפט מהווה, כמובן, חלק ממארג הזכויות של הנאשם. אלא שהאופן האבסורדי בו בחר לעשות זאת, תוך השחתה מכוונת של זמנו של בית המשפט, ראוי להוקעה בעת גזירת דינו. ראו פרק הפתיחה להכרעת הדין - "אני יצאתי בחמש". בתמצית: האישומים מבוססים בעיקרם על תיעוד חזותי ממצלמות אבטחה בחנויות - סרטונים בהם הנאשם מזוהה בנקל, בתוספת עדויות עובדים ושוטרים המכירים את הנאשם ומזהים אותו. למרות כל אלו, הנאשם בחר לכפור במיוחס לו כפירה מוחלטת. לטענתו, לא הוא האדם המתועד בסרטונים, אלא מאן דהוא שביצע ניתוחים פלסטיים כדי להידמות לו. לא ניתן כל הסבר באשר למניע להתחזות, או ראייה שתתמוך בגרסתו

המופרכת. עד כדי כך הקצין הנאשם, שכפר אפילו בכך שהוא זה שנחקר בידי שוטרים - בשני האירועים בהם נתפס בכף כששללו בידו, עוכב, והובא לתחנת המשטרה, שם הודה במעורבותו במעשים (אם כי טען שהתכוון לשלם עבור המוצרים שנטל). בבית המשפט טען הנאשם, כי החשוד (הזהה לו במראהו) שהזדהה במצלמות הגוף של השוטרים בשמו שלו ובמספר הזהות שלו, ואשר הכיר בחקירתו במשטרה באחריותו למעשים, אף הוא מתחזה. כפי שקבעתי בהכרעת הדין - המציאות עולה על כל דמיון.

19. ומכיוון אחר: בדומה למשפטו הקודם שנמשך כשלוש שנים ומחצה, בעטיו של הנאשם (כפי שעולה מגזר הדין), גם בעניינינו גרם הנאשם בהתנהגותו להתמשכות בלתי סבירה של המשפט ולביטול דיונים, לרבות דיוני הוכחות. ראו פסקה 8 להכרעת הדין. כפועל יוצא מכך, כתב האישום שהוגש בחודש דצמבר 2022 מגיע לכדי סיום בחלוף כשנתיים ומחצה. בהשוואה להרשעתו הקודמת של הנאשם, מתברר, למרבה הצער, כי מדובר בטקטיקה חוזרת שנוקט הנאשם, כנראה כדי לדחות את הקץ. גם בהקשר זה על בית המשפט לומר את דברו, ולהמחיש כי שכרו של הנאשם (בהארכה מלאכותית של ההליך) ייצא בהפסדו. ובמילים אחרות, התנהלות בלתי לגיטימית של הנאשם במהלך המשפט, צריכה לקבל ביטוי כשיקול לחומרה בגזירת עונשו.

20. הערה אחרונה: כחלק מהתנהלותו הפסולה של הנאשם, הוא התבטא שוב ושוב באופן פסול, מכוער, מבזה, וייתכן שאף מאיים, כלפי הגורמים המעורבים בניהול המשפט: ב"כ המאשימה, באי כוחו מטעם הסנגוריה הציבורית שהתחלפו בזה אחר זה כתוצאה מיחסו כלפיהם, המתורגמנית, קהל שצפה בדיונים שכל חטאו - נוכחותו באולם בית המשפט, וחלקו של המותב לא נגרע כמובן. חזקה על רשויות אכיפת החוק שיבחנו האם התנהגותו זו של הנאשם עולה כדי עבירה, וככל שכך הדבר, יפעלו בהתאם לסמכותם (להסרת ספק - בית המשפט איננו מביע דעה בעניין זה). לעת הנוכחית, מובן כי התנהלות זו ראויה לגינוי, ומהווה אף היא שיקול לחומרה בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

מסקנות ותוצאה

21. בהתחשב במגוון השיקולים עליהם עמדתי, ראוי היה לגזור את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם, לעונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-30 חודשים, בתוספת הפעלת המאסר המותנה במצטבר. המאשימה, כזכור, ביקשה לגזור על הנאשם כמחצית מתקופה זו - 16 חודשי מאסר בפועל - עונש המצוי באמצע המתחם לו עתרה, בתוספת הפעלת המאסר המותנה במצטבר. בכך נפלה המאשימה לכדי שגגה כפולה - הן במתחם העונש לו עתרה, והן בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

משנאמרו הדברים, בית המשפט נזהר זהירות יתרה מפני גזירת עונש העולה על זה שביקשה המאשימה. אמנם, אין מחלוקת על כך שהדבר נתון לסמכותו ולשיקול דעתו, אך סמכות זו יש להפעיל בכובד ראש, במשורה, ובמקרים המתאימים בלבד, פן יהפוך בית המשפט ל"קטגור על". ראו עניין עליאן. לאחר התלבטות, וחרף השיקולים הרבים לחומרה, הגעתי למסקנה כי עניינו של הנאשם איננו

נכנס בגדר אותם חריגים.

מכאן, החלטתי לאמץ את עתירתה העונשית של המאשימה. בגזירת מרכיבים כלכליים, מובן שיש לחייב את הנאשם בפיצויים לנפגעי העבירה. אבהיר כי לא חייבתי את הנאשם בפיצוי בגין שני האירועים בהם נתפס בכף והרכוש הוחזר לבעליו. כמו כן, הואיל ומדובר בעבירות שנועדו להשיא לעבריין - הנאשם, רווח כספי, תוך התעלמות מהנזק הרב שגרם, מובן כי יש לחייבו בקנס כספי. בצד זאת, בהתחשב בתקופת המאסר שתיגזר עליו ובמצבו הכלכלי הדחוק (הסתמכתי לשם כך על תוכן תסקיר המבחן שהוזכר בהרשעתו האחרונה), ייגזר הקנס על הצד המתון.

22. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 4 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 66316-07-19, גזר דין מיום 9.2.23), במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים.

ב. 8 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.4.26 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ד. פיצויים בסך 2,500 ₪ אשר ישולמו לרשת BE, ופיצויים בסך 4,500 ₪ אשר ישולמו לרשת סופרפארם. הפיצויים ישולמו ב-7 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.8.25 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים. מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים והקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

· כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il;

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000;

· במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

עמוד 12

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ה, 03 יולי 2025, במעמד הצדדים.